

לא מצינו טומאה עושה כיוצא בה –

We do not find *Tum'oh* which replicates itself

OVERVIEW

The גמרא explains that ר' יוסי expounds the פסוק which states,¹ וכל משקה אשר ישתה², to mean that the משקה שני can be מטמא אוכלין³. The גמרא asks perhaps it means that the משקה (שני) can be מטמא other משקין (but not אוכלין). רב פא answered that it cannot mean that the משקה is מטמא משקין, for לא מצינו טומאה עושה כיוצא בה (therefore it must mean that the משקה is מטמא אוכלין). There is a dispute between רש"י and תוספות as to the meaning of לא מצינו טומאה עושה כיוצא בה.

פירש הקונטרס⁴ כדרשין לקמן⁵ יטמא⁶ שאין טומאה עושה כיוצא בה -
רש"י explained; as we expound later in our גמרא that the word יטמא teaches that
– אין טומאה עושה כיוצא בה

disagrees with רש"י; firstly -

ואית ספרים דלא גרסי לקמן⁷ -

– יטמא דאין עושה כיוצא בה of דרשה this whole
ולשון לא מצינו לא משמע כן⁸ דמשמע דמעלמא נפקא לן ממשמעות –

And secondly, the phrase לא מצינו does not lend itself to רש"י's explanation, for the phrase לא מצינו indicates that we derive it from elsewhere from an inference that אין טומאה עושה כיוצא בה.

offers his interpretation:

ומפרש רבינו יצחק לא מצינו טומאה עושה כיוצא בה כדרשין לעיל (דף יד,א) מטמא הוא:

¹ ויקרא (שמיני) יא,לד.

² The פסוק is referring to the משקה (שני) which was in a חרס (ראשון) into which a שרץ (an הטומאה) fell.

³ We expound the word יטמא (that it becomes טמא) as if it was written יטמא (it can be מטמא others).

⁴ ד"ה לא.

⁵ On the 'ב' עמוד.

⁶ This is the same word יטמא mentioned in footnote # 1 & 3. However since the proper reading of the word is יטמא (not יטמא); we interpret it that only it can become טמא but it cannot be כיוצא בה.

⁷ The text which appears in our גמרות on the 'ב' עמוד from וכל משקה אשר ישתה until וכל רבינא וכו' א"ל, does not appear in the הגהות. [According to the גמרא אין טומאה עושה כיוצא בה (מהרש"א). Therefore we have no source for כיוצא בה (מהרש"א).] According to the הגהות on this מהרש"א, the מהר"ם understands that תוספות means that in some texts of רש"י the word לקמן does not appear (and also the words וכו' יטמא, עיי"ש).

⁸ According to רש"י we are deriving כיוצא בה, from the same word (and פסוק of) יטמא, from where we derive that מטמא אוכלין is משקין. Why say לא מצינו (which means we know it from elsewhere), when we derive it from the very same פסוק (and word); simply say יטמא?

And the ר"י explains that we know **לא מצינו טומאה עושה כיוצא בה** as was expounded previously from the phrase **טמא הוא**,⁹ that **טמא הוא**, but **אין עושה טומאה כיוצא בו**.

SUMMARY

We derive that **אין טומאה עושה כיוצא בה** either from the word **טמא** (according to רש"י) or from the words **טמא הוא** (according to תוספות).

THINKING IT OVER

The פסוק of **טמא הוא** which תוספות cites¹⁰ as the source for **אין טומאה עושה כיוצא בה** is discussing אוכלין,¹¹ How do we know that it applies to משקין as well, that משקה cannot be מטמא other משקין?!¹²

---

⁹ ויקרא (שמיני) יא, לח. See 'Thinking it over'.

¹⁰ See footnote # 9.

¹¹ וכי יותן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו **טמא הוא** reads פסוק.

¹² See לחמי פסחים.